

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/410/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112211630
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112211630.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom 811 08 Bratislava, Šoltésovej 14, ICO: 45 535 108, zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom 811 08 Bratislava, Šoltésovej 14, ICO: 36 862 711, proti odporcovi X. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. ulica XXXX/XX, XXX XX I. I., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie so sídlom 960 01 Zvolen, ul. 1. Bánika 2009/2, zastúpeného JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom so sídlom 974 01 Banská Bystrica, Nemce, ul. Nemčianska č. 25, o zaplatenie 331,94 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 13C/330/2012-57 z 07.05.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil navrhovateľovi, aby v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia nahradil vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 78,70 Eur m e n í tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy prvostupňového konania, predstavujúce trovy právneho zastúpenia, vo výške 68,74 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Viliama Glézla v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia odvolacieho konania vo výške 21,09 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Viliama Glézla v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 Eur, uplatňovanú s úrokom omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 331,94 Eur, počítaným od 06.07.2009 do zaplatenia; navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 78,70 Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľovi mal vzniknúť nárok na zmluvnú pokutu z dôvodu porušenia povinností odporcom, pretože neuhradil splatné faktúry za poskytnuté služby. Plnenie týchto vyplývalo zo zmluvy o pripojení a dodatku z 10.12.2007 a bolo zabezpečené zmluvnou pokutou. Porušenie povinností však navrhovateľ nijako nepreukázal, nepreukázal ani porušenie akýchkoľvek povinností podľa bodu 3 dodatku, na základe čoho by bol oprávnený požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty. Navyše, zmluvná pokuta rovnakého významu bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku súdmi Slovenskej republiky (napr. rozsudok Okresného súdu Bardejov č. k. 4C/162/2011-28 zo dňa 06.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.3.2012 sp. zn. 16Co/32/2012).

O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. I v spojení s § 149 ods. I zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "O.s.p.") a neúspešnému navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu k rukám jeho advokáta trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 78,70 Eur (odmena advokáta za 2 úkony po 31,54 Eur + 2 krát režijný paušál po 7,81 Eur); hotové výdavky (poštovné) vo výške 1,30 Eur vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal, pretože tento ich vznik nepreukázal.

Proti výroku rozsudku o trovách konania sa v zákonnej lehote odvolal navrhovateľ. Navrhol rozsudok v tejto časti zmeniť a nepriznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania; žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na to, že vedľajší účastník na strane odporcu je združenie, ktoré je založené za účelom ochrany spotrebiteľov a vzhľadom na svoju odbornú pripravenosť má zastupovať a chrániť práva a záujmy spotrebiteľov bez potreby právneho zástupcu. Má disponovať takým personálnym obsadením, ktoré je schopné poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Okrem toho, Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky niektorým spotrebiteľským združeniam udeľuje dotáciu na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi; napr. Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS bola dňa 29.02.2012 udelená dotácia vo výške 4.000 Eur. Štát teda hradí výdavky spotrebiteľských združení a podporuje ich odbornosť v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Prijatím dotácie a priznaním náhrady trov konania je opakovane platená účasť vedľajšieho účastníka v konaní. Navrhovateľ namietal aj skutočnosť, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého mierni vedľajší účastník vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo 188/2012.

K odvolaniu sa vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu. K odvolacím námietkam navrhovateľa uviedol, že vedľajší účastník má rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník právo na právnu pomoc pred súdmi, pretože má podľa ust. § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Jeho právne kvalifikované podanie, v ktorom poukázal na charakter zmluvnej pokuty ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, bolo dôvodom zamietnutia návrhu navrhovateľa, a teda malo priamy vplyv na spôsob skončenia sporu. Podľa vedľajšieho účastníka nemožno zo skutočnosti, že spotrebiteľské združenie bolo založené za účelom ochrany spotrebiteľa vyvodiť, že vedľajší účastník je sám o sebe spôsobilý poskytnúť v rámci súdneho konania kvalifikovanú právnu pomoc spotrebiteľovi. Neexistuje súvislosť medzi finančnou podporou občianskeho združenia od ministerstva a právom občianskych združení na náhradu trov konania a teda aj trov právneho zastúpenia. Uplatnil si aj právo na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 23,58 Eur.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu podľa § 220 O.s.p. zmenil.

V zmysle § 220 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Občianske združenie na ochranu spotrebiteľa je preto oprávnené vystupovať v konaní ako vedľajší účastník v zmysle § 93 ods. 1, 2 O.s.p., zavedeného do Občianskeho súdneho poriadku s účinnosťou od 15. 10.2008 zákonom č. 384/2008 Z. z.. Tento dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Za osobitný predpis v zmysle poznámky 10a, uvedenej v tomto ustanovení, sa považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania, vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods.1 O.s.p. , ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

Otázku, či sa vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania (resp. trov právneho zastúpenia), rieši už vo svojom odôvodnení aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/272/2012 zo dňa 19.12.2012, na odôvodnenie ktorého odvolací súd odkazuje.

Na doplnenie odvolací súd uvádza: ak ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník jednak právo na právnu pomoc pred súdmi a aj právo na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia. Právo na kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom - je v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky základným ústavným právom, realizovaným v rámci civilného súdneho konania. V súvislosti s tým vzniká účastníkovi (a aj vedľajšiemu účastníkovi) i právo na náhradu trov konania, a teda v zmysle ustanovenia § 137 ods. 1 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností aj právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

V danom prípade právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu vo svojom vyjadrení k návrhu okrem citovania zákonných ustanovení a všeobecných vyjadrení o spotrebiteľských zmluvách zdôraznil, že zmluvné podmienky ohľadom zmluvných pokút sú podmienkami absolútne neplatnými z dôvodu ich neprijateľnosti a poukázal na konkrétne súdne rozhodnutia. Žiadal zamietnuť návrh vzhľadom na neprijateľnosť zmluvného dojednania o zmluvnej pokute vo výške 331,94 Eur.

Okresný súd po zamietnutí návrhu priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vo výške ním uplatnenej a vyčíslenej - 78,70 Eur (za 2 úkony právnej služby po 31,54 Eur s režijným paušálom po 7,81 Eur) okrem hotových výdavkov, pozostávajúcich z poštovného (1,30 Eur), ktoré nepreukázal, bez toho, aby sa zaoberal správnosťou ich výpočtu; k náhrade týchto trov právneho zastúpenia zaviazal navrhovateľa.

Odvolací súd sa nestotožnil s argumentom navrhovateľa v odvolaní, ktorým spochybňoval nutnosť a účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník sa prostredníctvom advokáta k veci kvalifikovane vyjadril; trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne. Okresný súd rozhodol čo do základu správne, keď zaviazal navrhovateľa k povinnosti zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov prvostupňového konania. Pochybil však pri výpočte trov právneho zastúpenia, keď určil tarifnú odmenu za jednotlivé úkony právnej služby z hodnoty sporu tak, že k uplatňovanej istine (zmluvnej pokute vo výške 331,94 Eur) pripočítal aj úrok z omeškania (9 % ročne počítaný od 06.07.2009) z uplatňovanej istiny, kapitalizovaný ku dňu poskytnutia právnej služby (113,43 Eur) resp. ku dňu prevzatia právneho zastúpenia (113,76 Eur); následne priznal odmenu advokáta za 2 úkony právnej služby (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. vyjadrenie k návrhu na začatie konania) po 31,54 Eur ($2 \times 31,54 = 63,08$ Eur) spolu s režijným paušálom za dva úkony právnej služby ($2 \times 7,81 = 15,62$ Eur) 78,70 Eur.

Takýto postup okresného nie je správny.

I keď na určenie výšky trov právneho zastúpenia sa zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "zákon č. 71/1992 Zb.") priamo nevzťahuje, súdna prax zastáva názor, že pri aplikácii vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhl. č. 655/2004 Z. z.“) je analogická aplikácia uvedeného zákona prípustná (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. 04. 2011, sp. zn. 5 M Cdo 17/2010). Preto, ak v tomto prípade okresný súd (správne) vyrubil súdny poplatok z návrhu (podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 71/1992 Zb., s použitím položky I písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu k zákonu č. 71/1992 Zb.) vo výške 6 % (najmenej 16,50 Eur) len zo samotnej uplatňovanej istiny (331,94 Eur), analogicky je potrebné považovať uvedenú sumu (331,94 Eur) za tarifnú hodnotu veci v zmysle § 9 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. a základnú sadzbu tarifnej odmeny za každý úkon právnej služby potom určiť podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z..

Keďže okresný súd v prípade rozhodovania o trovách konania, resp. trovách právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu takto nepostupoval, jeho rozhodnutie je v tejto časti nesprávne.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania zmenil tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy jeho právneho zastúpenia vo výške 68,74 Eur, ktoré pozostávajú z tarifnej odmeny za dva úkony právnej služby (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. písomné vyjadrenie k návrhu) po 26,56 Eur (2x26,56 Eur) pri základnej sadzbe tarifnej odmeny, určenej z hodnoty sporu 331,94 Eur podľa § 10 ods. 1 s použitím § 14 ods. 1 písm. a, b/ vyhl. č. 655/2004 Z. z. a z režijnej paušálnej náhrady výdavkov za dva úkony právnej služby po 7,81 Eur (2x7,81 Eur - § 16 ods. 3 vyhlášky).

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 3 O.s.p., pretože vedľajší účastník na strane odporcu bol v odvolacom konaní neúspešný len v nepatnej časti. Aj v odvolacom konaní si vedľajší účastník na strane odporcu uplatnil trovy odvolacieho konania v nesprávnej výške (z hodnoty predmetu sporu, navýšenej o kapitalizované úroky z omeškania). Z dôvodov, uvedených vyššie, odvolací súd odmenu za jeden úkon právnej služby priznal len z hodnoty predmetu sporu (331,94 Eur), pričom s odvolaním sa na § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky prináleží vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu za jeden úkon (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa) odmena len vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, čo predstavuje 13,28 Eur a režijný paušál vo výške 7,81 Eur.

Odvolací súd preto vedľajšiemu účastníkovi v súvislosti s týmto odvolacím konaním priznal náhradu trov konania vo výške 21,09 Eur, ktoré je navrhovateľ povinný nahradiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Viliama Glézla, advokáta, so sídlom advokátskej kancelárie Nemčianska 25, Nemce, 974 01 I. I., č. ú.: V.V./V., VS: XXXXXXXX, vedený vo L. I., a.s., pobočka Y..

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.